

juni en 15 augustus 1763 slechts bevolen de f 374.110,- aan toegezonden gouden ropia's zo duur mogelijk te verkopen en is medegedeeld dat naar Kharg de opdracht is gezonden om deze in plaats van tegen f 21,10,-, maar voor f 20,- het stuk in rekening te brengen. Betreffende de munt heeft de stadhouder van de nawab te Murshidabad aan het opperhoofd te Kasimbazar verzocht zilver aan te voeren om door vermeerdering van de muntrechten de gunst van de nawab te behouden. [fol. 1653] Het is goedgekeurd dat het bestuur zoveel mogelijk van de munt gebruik wil maken, omdat daar weinig voor de vorst of andere gewerkt wordt en men dan niet voor belemmering beducht hoeft te zijn. Het zond 31.480 mark baar zilver naar de munt, die na vermunting deels te Kasimbazar voor vooruitverstrekkings zijn gelaten en deels te Hooghly zijn ontvangen. Tevens is het goedgekeurd dat de dienaren is opgedragen met het wegen van baar zilver als vanouds door te gaan en de oude weegschalen te gebruiken. Bij een ondergewicht moet iedere staaf afzonderlijk met de kleine schaal gewogen worden en de uitslag genoteerd. Dit komt overeen met het hierboven gegeven bevel voor het zilver uit Batavia, waarvoor het gewicht dat daar bepaald is, als uitgangspunt moet dienen. Het ondergewicht te Hooghly op een partij die met de Langewijk was aangevoerd, van 9 mark, 3 once, 16 engels en 8 ase, en te Kasimbazar van $8\frac{45}{512}$ mark toont duidelijk aan dat de balans, de schalen, of de gewichten daar niet goed werken. Het is goedgekeurd dat het ondergewicht te Kasimbazar, omdat het het laagste is, werd beëdigd en dat op die basis de afschrijving zonder geldsom is geschied. [fol. 1654] Zo hebben de leveranciers in Nederland geen reden tot klagen. Er is bevolen met deze handelwijze door te gaan, zolang er geen bedenkelijk verschil met het ondergewicht te Hooghly is. Uit de brief van 19 maart 1763 is gebleken dat er met de inlandse essayeur moeilijkheden waren over 400 staven baar zilver uit de Scholtenburg en over twee kisten uit de Langewijk, die beide van de kamer van Zeeland te Batavia zijn ontvangen. Hij waardeerde deze zending $1\frac{1}{4}$ grein minder. Daarom zal de essayeur van de Compagnie voortaan drie staven uit iedere partij keuren en een stukje daarvan met het merkteken naar Batavia zenden onder vermelding van de kamer, het jaar en het schip waarmee het is aangevoerd. Het is een goede maatregel dat het bestuur de dienaren te Kasimbazar heeft bevolen om het munten van 1200 staven uit de Deunisveld te staken, omdat men te Calcutta van plan was sicca ropia's ter gelegenheid van het vierde regeringsjaar van de mogul te laten slaan. Als dat waar is, [fol. 1655] zal het stempel te Murshidabad ook wel vernieuwd worden, en zou de Compagnie met een groot aantal munten met een oud stempel blijven zitten. Na een paar dagen is het nieuwe stempel inderdaad ingevoerd en dat is toen voor de 1200 staven gebruikt. Het verlies bij vermunting op zilver aangevoerd door de Visvliet, Langewijk en Scholtenburg is aanvaard en tevens de onkosten voor deze muntplaats van sicca ropia's 5150, ofwel f 8111, toen de munt tien maanden, tussen begin januari en eind oktober 1762, stilstond. Men is tevreden dat er ropia 266 van de oude munt voorraden is binnengehaald en verwacht dat men alles zal doen om de rest in te vorderen. Ook is het een goede maatregel dat het bestuur, omdat de schepen lang op zich lieten wachten, ropia 22.986 uit de boedel van opperkoopman Arend Jacob de Wilde vanaf dat ze op 1 juni 1762 in kas kwamen, tegen rente heeft uitgezet. Dat is ook geheven over 36.000 ropia die de zijde en zijden stoffen leveranciers te Kasimbazar als voorschot hebben ontvangen. Wel is aangespoord om geleende gelden spoedig met het reeds gestuurde zilver af te lossen, [fol. 1656] zodat geen nodeloze renten worden betaald. Dat geldt ook enerzijds dat waar de boedel van De Wilde recht op heeft, anderzijds dat wat de Compagnie in die boedel toekomt uit de nalatenschap van onderkoopman Pieter Johan Ribout, die in die boedel is opgenomen. Dan betaalt de Compagnie tenminste geen interest over haar eigen geld. Zeker moet f 78.750,- die blijkens de memorie van het gebruik van het geld in november 1761 te Patna van de Armeniër Chojá Gregor Olde Artoe werd geleend en eind januari 1763 nog openstond, afgelost worden. Het is treurig dat de verwerving van textiel zo slecht is uitgevallen en dat er in 1762 zo weinig naar Patna gezonden kon worden. Men moet zich daar maar bij neerleggen in de zekerheid dat het bestuur zijn best heeft gedaan. Hopelijk maakt het laatst toegezonden matige retour door hoge winsten veel goed. Het bestuur is aangespoord alles in